

monstrationes rei signa sufficientia, p qua animus in aliquo ta-
quam existente quefcit, Brun. in tract. de indic. & quaest. in
princip. numer. 3. & in quaest. 4. numer. quint. dicit, quod
10 Indicia indubitata sunt ea, quae a lege sunt, approbata, &
vlt per ea fieri condemnationem, & quando contra aliquem
inquisitum adfunt plura
indicia dubitata, tunc
revertat vnum indicium
indubitatum, & de plu-
ribus indicijs indubitatis
habetur per Guid. de
Suzza. in tractat. de in-
dic. & tortur. numer. 99.
& ibi Bolog. in addit. &
Gabriel. conf. 177. num.
3. libr. 2. dicit indicia in-
dubitata esse, ex quibus
resultat violenta presump-
tio, quod delictum sit
perpretatum, nec aliud
esse possit, & in hac ma-
teria vide etiam Gand.
de praesumpt. & indic.
indubit. & quando, &
quomodo quis ex praesump-
tionibus dñari possit
latè per Dn. Ioseph.
Lud. in concl. 45. punitur
mitius, quam si ex eui-
dentibus probationibus
condemnetur, Tiraq.
de pœn. caus. 27. & ibi
latè. Baiard.
x Scias tamen, quod
in hoc articulo.] Adde in
hac materia multas am-
pliationes per Ioseph. Lu-
dovic. concl. 45. & Mont-
tice. in pract. crimin. reg-
gul. 11. & Petr. Caleph.
in conf. 86. vol. 2. inter
confil. crimin. dicitur for-
vbi dicit, quod quis dam-
nari non potest ex praesump-
tionibus hominis, sed
iuris: & quod non ius-
ficiunt praesumptiones
temerariae, sed probabi-
les exiguntur, quem re-
fert, & sequitur Bertaz.
in confil. 242. numer. 13.
& confil. 251. numer. 58.
& 59. vide etiã Ferran.
Gargia. confil. 129. nu-
mer. 100. & sequen. vo-
lumin. 1. confil. crimin.
diuers. vbi dicit, quod
etiam ex praesumptioni-
bus potest quis condem-
nari, quando praesump-
tiones reperiuntur ap-
probatae à delictis Do-
ctorum; & quando reus
ex praesumptionibus dam-
natur, si hinc inde adfunt
praesumptiones, vide Iul.
Scarlat. conf. 120. inter conf. crim.
11 diuers. vol. 1. & quaelibet praesumptio sine coniectura, etiam
12 minima duobus testibus est probanda, Ceph. in conf.
225. n. 46. & Bur. in conf. 117. nu. 2. 1. vbi de comuni attestatur.
13 Item adde, quod reilegitimè tori pro eorum delictis, licet
confessi non fuerint, remanentibus tamen indicijs possunt
perpetuo morti civili tradi secundum latè congesta, & decisa
in sacro confilio per Gramm. decif. 8. vel ad tempus, per eun-

prox vers. si aliquis, & huius-
modi.
Scias tamen quod in hoc
articulo Doctores multum va-
rie loquuntur. Nam aliqui
dicunt, quod regulariter ex
praesumptionibus violentis,
vel indicijs, quantumcum-
que indubitatis, non debet ali-
quis in causa criminali, con-
demnari: quam opin. dicit esse
communem Dec. confil. 175.
post numer. 8. colum. fin. vers.
Præterea etiam, Marsil. in
rubr. de probat. num. 237 circa
fin. Nouel. in pract. crimin.
fol. 118. numer. 34. 2. Alij di-
cunt, quod si agatur ad pœ-
nam pecuniariam, potest reus
ex indicijs indubitatis etiam
criminaliter condemnari. Et
ita communiter teneri attesta-
tur Grat. confil. 136. num. 22.
libr. 1. secus autem si agatur
de pœna corporali. b Alij di-
cunt, quod vbi ex praesumptio-
nibus proceditur, multum de-
bet iudex temperare suam sen-
tentiam, & maxime ne con-
demnet nisi raro, & modice ad
pœnam nec pecuniariam, nec
corporalem. Et hæc sunt ver-
ba Innoc. licet non multum fi-
deliter per Doctores relata in
cap. quia veresimile, num. 2.
de praesumpt. quem dicit sequi
communiter Doctor. Marsil.
in l. 1. §. diuus Adrianus, nu-
mer. 25. ff. ad l. Cornel. de scar.
Cauens. super ritu magna cu-
ria 247. numer. 15. Hanc etiã
dicunt esse communem opin.
Pala. Rubios in allegatione
haeresis. §. 11. & Iacob. in re-
br. de probat. numer. 7. prout
illos refert Pla. libr. 1. delictor-
um, cap. 14. numer. 3. in fin.
& Duemas regula 303. circa
med. Apostil. ad Angel. de
malefic. in verbo, Fama pu-
blica, sub numer. 22 quem

dem Grammat. in decif. 42. & 96. in fine, quem ad hoc alle-
gat, & sequitur Fab. de Montelcone in praxi arbitrari par. 4.
fol. 332. numer. 29.
Item adde, quae indicia sufficiant ad condemnationem, vt
14 per Bald. in l. milites, C. de quaest. & Abb. in cap. tertio
loco. 4. colum. in fin. de
probat. & Iacob. Nouel.
in pract. crim. in c. de in-
dic. quae praecedere de-
beant, num. 22. ita distin-
guit, quod aut indicia
sunt approbata a lege ad
condemnationem facien-
dam; & tunc ista suffi-
ciunt ad condemnandū,
vt est bonus textus in l.
adulterij, C. de adul. & si
approbatur a lege, & si
agitur de pœna corporali
leui, vt puta de fustigati-
one, bene probat, vt est
text. in l. 3. versic. & qua
plerunq; ff. de offic. praef.
vigil. aut. indicium est se-
miplenè probatū p vñ
testem, concurrentibus le-
alij argumentis; & tunc
sufficiunt ad condemnā-
dum, Bart. in l. 1. §. idem
Cornelio, ff. de quaest.
aut non est semiplenè
probatū, tunc etiã distin-
guit secundum Abb. &
Doctor. in cap. 3. loco.
Sed hæc quaestione, quan-
do pœna ordinata puniti
possit de delicto conui-
ctus praesumptionibus,
& coniecturis magis dif-
fusa, quam alij; tractauit
Menoch. de praesumpt.
lib. 1. q. 97.
Item adde, quid face-
re possit Iudex, si ex for-
ma statuti habet liberum
& generale arbitrium in-
quirendi, & puniendi ma-
lesicia, & excessus, vt per
Gand. de quaest. num. 41.
& an possit condemnare
stante d. arbitrio, si deue-
tum fuerit ad torturam
contra reos etiam, cum
protestatione, vide Rim.
iun. in conf. 705. num. 25
cum seq. uol. 6. Baiard.
y Condemnari.] Far. d.
q. 36. nu. 49. & 50. Ros.
z Alij dicunt.] Far.
sup. num. 113. Ros.
a Ex indicijs indubita-
tis.] Far. 4. vol. suae prax.
q. 86. vbi latè de hac ma-
teria; & praecipue, num.
29. 30. 51. & 55. & 57.
& 66. Ros.
b Alij dicunt.] Adde vter Diaz. mihi regul. 370. vbi isto-
rum opinionem refert, conprobat, sequitur, ampliat, ac li-
mitat, vt per Carrer. in pr. pag. 418. num. 168. Giach.
Alij dicunt quod vbi.] Rin. sup. num. 119. Ros.
c Sed tantum pecuniaria.] Adde ad idem, atque vide per
Carrer. in pract. crimin. fl. mihi 199. & 200. numer. 46.
vbi etiam instruit iudicem, quomodo se habere debeat,
&

& num. 47. limitat; & num. 48. 49. declarat. Giach.
d. Alij vero dicunt.] Farin. sup. nu. 36. Ros.
Alij vero dicunt.] Adde quod idem habetur per Ofsac. in
decif. Pedemont. 72. ubi plenè. Baiard.
e In delictis occultis.] Farin. supra num. 31. Ros.
f Et hæc opinio apud
nos seruatur.] Adde in-
fra, q. 21. uerf. inimicitia,
& vers. Scias tamè ad fi.
& q. 92. uerf. scias tamen,
& quod dicitur hic, quod
cum quis condemnatur
ex praesumptionibus, so-
let inuini pœna, adde hoc
idem seruari de iure in ca-
sibus, de quibus per Ca-
poc. decif. 27. numer. 14.
Menoch. de arbit. iud. lib.
2. centur. 3. casu 279. &
eod. lib. 2. cēt. 5. cas. 345.
sub nu. 13. & cas. 362 sub
nu. 19. ad fin. & cas. 370.
in fin. Grammar. dec. 81.
n. 8. cum seqq. Distingue
tamen praesumptiones le-
gis, & a lege approbatas
a praesumptionibus homi-
num, ut per eundè Clarū
infra hac eadem quaestio.
uerf. fin. & melius per
Boss. tit. de partu supposi-
to, nu. 34. uide Bald. in ru-
bric. extr. de praesumptio.
Gloss. in c. ex parte, in uer-
bo per annū, de reg. eū-
dem Bald. in l. ordo, sub
num. 2. in fin. C. de execu-
tione rei iud. & demū
scias, quod praesumptio
uera, & propria est illa, quae ex circumstantijs resultat. Ita eā
definit Alexand. confil. 89. num. 8. uol. 3. uidentū Alexā.

confil. 1. num. 30. eod. uol. de praesumptione autem, quae est
à lege posita pro uera, dic iuxta ea, quae dixit infra uerf. fin. ex
l. si quis, C. de adult. uide Alex. conf. 1. num. 3. uol. 3. Bald. inter
confil. crim. diuers. confil. 23. sub nu. 8. uol. 2. Crauet. conf. 18.
num. 4. Notatur cap. is, qui ext. de ipson. l. fin. C. de pign. l. fin.
§. ad Maced. & in l. fin. ff.
ubi pupill. educ. deb. &
not. quod quando presump-
tio est iuris, tunc ad
contrarium probandum
requiruntur saltem duo
testes excellentes non so-
lum idonei, refert Crau.
confil. 129. in fin. est tam-
men uerum, quod senten-
tia lata ex iuris presump-
tione nūquam transit in
rem iudicatā, Marant. in
suo spec. tit. & demum
fertur sententia, nu. 133.
uide Bald. in cap. quonia
frequenter sub num. 7. ut
lit. non contest. Drog.
Et hæc opin. o.) Vulp.
resp. 125. num. 3. Ros.
Non quidem in pœnam
mortis.) Farin. sup. num.
38. & num. 114. 115. &
117. Ros.
h Et alibi sapè.) Adde
& uide Natr. confil. 407.
num. 13. & Hipp. Rim.
in conf. 121. sub nu. 25.
Giach.
i Item scias quod.) Fa-
rinacius supra, numero
quinquagesimo secundo,
53. 54. Ros.
Item scias.] Adde ni-
dendum Gomez. de delict. cap. 12. sub num. 26. ubi multa alia
exempla ponit. Baiard.

QUESTIO XXI.

Tractatur de nonnullis indicijs in specie.

S V M M A R I A.

Ex Claro.

- 1 Fama an sit sufficiens indicium ad inquirendum, & ad tor-
turam.
- 2 Testis vnus an faciat indicium ad torturam.
- 3 Et quid si non uiderit, sed aud uerit, & dicat cognouisse ad
uocem.
- 4 Dictum, seu depositio socij criminis an faciat indicium ad in-
quirendum.
- 5 Et an ad formandam inquisitionem.
- 6 Et quid si sit etiam perirus.
- 7 Et an facit indicium ad torturam.
- 8 Et quid in criminibus exceptis.
- 9 Mandatarij dictū an probet contra mandatum.
- 10 Quomodo sit excipiendum contra socium criminis.
- 11 Et quid si sunt plures socij criminis, qui contra alium de-
ponant.
- 12 Et an requiratur, quod socius criminis deponat cum iura-
mento.
- 13 Et an quod confirmet dictum suum in tormentis.
- 14 Assertio uulnarati an faciat indicium ad inquirendum.
- 15 Et an ad capturam.

- 16 Et an ad excusandum à calumnia heredum, qui accusatio-
nem instituit.
- 17 Et an ad torturam.
- 18 Fuga an probet contra delinquentem.
- 19 Et quid si opponatur vt delictum.
- 20 Et quid, si opponatur vt indicium.
- 21 Et an semiplene probet in criminalibus.
- 22 Et an sit sufficiens indicium ad torturam.
- 23 Et quid si reus aufugiat post formatam inquisitionem.
- 24 Et quid si reuertatur.
- 25 Et quid in fuga facta à carceribus.
- 26 Et quid si non erat legitime detentus.
- 27 Et an indebitè carceratus possit licitè aufugere.
- 28 Et quid si statim ad carceres reuertatur.
- 29 Et an fuga iudicis, qui non stetit in syndacatu per quinquagin-
ta dies, faciat contra eum plenam probationem.
- 30 Et an inimicitia faciat indicium.
- 31 Et an confessio extrajudicialis.
- 32 Et an confessio facta coram iudice incompetenti.
- 33 Et an confessio clericifacit coram iudice laico.
- 34 Et quid si illam deinde coram iudice competente reuocauerit.
- 35 Et an confessio facta coram iudice non sedente pro tribunal i
- 36 Et an confessio facta in tormentis, & deinde reuocata.
- 37 Et an minè.
- 38 Et an pax facta cum offensa.
- 39 Et an mendacium, inconstantia, vacillatio, & trepidatio
rei.
- 40 Et an si vnus fuerit cum gladio sanguinolento.
- 41 Et quid si resurata repert a sit penes aliquem.